

1. De roeping

De orde des heils begint met de roeping. Waar begint God als Hij Adam wil doen delen in het heil? Hij roept Adam: 'Waar zijt gij?' En Adam kwam al bevende. Later zien we dit ook terug bij Abram. God riep hem uit Ur der Chaldeeën. En Abram gehoorzaamde. En weer later zien we het ook bij Levi. Hij werd krachtdadig geroepen als een dienaar van de Mammon. En hij stond op. En om niet meer te noemen, we denken aan Lydia, die door de Heilige Geest geroepen werd onder de prediking van Paulus. En zij gaf acht. Het belangrijkste voor ons persoonlijk is, of wij die roeping ook kennen.

Dit zijn allemaal Bijbelse voorbeelden hoe God werkt. De roeping is de eerste daad in de toepassing. Het begin gaat van God uit. 'Die Hij tevoren verordineerd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen.' We kunnen deze volgorde ook niet omdraaien. Velen leggen de volle nadruk op het geloof. Roeping en wedergeboorte komen dan niet eens meer aan de orde. De daad van het

geloof zou de eerste stap zijn tot de verkrijging van het heil. Zonder de geloofsomhelzing van Christus zou er nog geen geestelijk leven in de zondaar zijn. Van het begin uit God, verschuift het begin naar de mens zelf. Als we het geloof vooraf laten gaan aan de wedergeboorte (lees: levendmaking) slaan we enkele onmisbare schakels over in de heilsorde! De Schrift leert anders.

Het lijkt vreemd. Gaat de wedergeboorte niet vóór de roeping? Kunnen dode zondaren horen? Het antwoord op de laatste vraag is: ja! Christus sprak: 'De ure komt en is nu, wanneer de doden zullen horen de stem des Zoons Gods; en die ze gehoord hebben, zullen leven.' De vrucht van deze roeping is de opwekking uit de doden. 'En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en de zonden' (Efeze 2). De roeping is eerst. Wie de wedergeboorte aan de roeping vooraf laat gaan komt uit bij de leer van de veronderstelde wedergeboorte. Een leerzame geschiedenis is de opwekking van Lazarus. Christus riep de dode Lazarus en hij kwam uit.

De zaligmakende roeping is krachtdadig en onwederstandelijk. Dit weet eenieder die deze roeping mocht ervaren. Daarom is er groot onderscheid tussen de uitwendige en de inwendige roeping. Het is een teken aan de wand dat velen vandaag aan dit onderscheid voorbijgaan. De uitwendige roeping is alleen door het Woord. Die uitwendige roeping blijkt niet genoeg om de zaligheid te krijgen. Dat ligt niet aan de roeping, maar aan ons harde hart. Deze roeping is welmenend en ernstig. Maar ons hart is dood. Dat het met ons mensen zo erg gesteld is wordt door velen onderschat. Als we de doodstaat niet leren, leren we ook de noodzaak van de inwendige roeping niet.

De inwendige roeping is door Woord en Geest. Gods Geest is nodig om ons hart te openen. De vrouwen die met Lydia onder de prediking zaten hoorden dezelfde boodschap. Paulus zal geen onderscheid gemaakt hebben. Maar alleen Lydia hoorde Gods Woord in haar hart. Hoe dat kon? Haar hart werd geopend door de Heilige Geest. God is gelukkig niet van de mens afhankelijk. Hij is geen machteloze Klopper op de deur van het hart. De inwendige roeping is

Gods werk. Zij wordt toegeschreven aan de Vader (1 Kor. 1:9), aan de Zoon (Rom. 1:6) en aan de Heilige Geest (Rom. 8:2). Daarom, als een geroepene komt moet men dat niet de mens toeschrijven. Men moet het Gode toeschrijven. En als een geroepene niet komt, dan mag men God de schuld niet geven. Hij maakt Zich vrij door Zijn Woord.

De roeping geschiedt altijd door Gods Woord. Dat is ook een belangrijk gegeven. De roeping geschiedt niet door allerlei bijzondere invallen en ervaringen. Zeker, roepstemmen kunnen wel een rol spelen, maar niet los van het Woord. Dan voegt God Woord en daad tezamen. 'Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods' (Rom. 10:17).

Waarom roept God de een wel inwendig en de ander niet? Dat is een begrijpelijke vraag. Paulus zegt: 'En die Hij tevoren verordineerd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen.' De roeping vloeit voort uit de verkiezing. Het is dus geen wonder dat de Remonstranten op al deze terreinen dwalen: verkiezing, roeping, bekering, volharding ... Al deze zaken hebben met

elkaar te maken. Wie in het een dwaalt, dwaalt ook in het ander. Laten we verheugd zijn dat er een welbehagen is. Was er geen verkiezing, er was geen roeping. En was er geen roeping, we bleven allen liggen in de diepe ellende waar we ons moedwillig in gestort hebben.

1. Waaruit vloeit de roeping voort?

Uit Gods welbehagen: 'Die Hij tevoren verordineerd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen' (Rom. 8:30a).

2. Gaat de wedergeboorte niet vóór de roeping?

Nee, in de heilsorde volgt de wedergeboorte op de roeping.

3. Wat gebeurt er als je de wedergeboorte aan de roeping vooraf laat gaan?

Dan krijg je een sluimerende of veronderstelde wedergeboorte.

4. Ligt er veel tijd tussen de roeping en de wedergeboorte?

Nee, de wedergeboorte volgt terstond op de roeping.

5. Kunnen dode zondaren dán horen?

Ja, want de Heere Jezus zegt: 'De ure komt en is nu, wanneer de doden zullen horen de stem des

Zoons Gods, en die ze gehoord hebben, zullen leven' (Joh. 5:25).

6. Over welke roeping hebben we het nu?

Over de inwendige roeping.

7. Hoe geschiedt deze inwendige roeping?

Door Gods Woord en door de Heilige Geest.

8. Welk Bijbelgedeelte laat duidelijk zien dat alleen de Heilige Geest het leven aanbrengt?

De prediking van Ezechiël in het dal van de dorre doodsbeenderen (Ez. 37).

9. Tot wie komt deze roeping?

Alleen tot de uitverkorenen.

10. Welke roeping is er nog meer?

De uitwendige roeping.

11. Is het wel nodig om te onderscheiden tussen uitwendige en inwendige roeping?

Jazeker, want het werk van de Heilige Geest is onmisbaar.

12. Tot wie komt de uitwendige roeping?

Tot iedereen die het Woord hoort.

13. Komt deze roeping tot alle mensen?

Niet tot degenen die Gods Woord niet hebben.

14. Wat kan dus gezegd worden van degenen die het Woord hebben?

Dat zij heel bevoorrecht zijn.

15. Is de roeping onmisbaar tot zaligheid?

Absoluut, omdat de mens dood is in zonden en misdaden.

16. Wiens schuld is het als deze roeping geen vrucht draagt?

De schuld van de geroepene. Want deze roeping is ernstig en welmenend: 'Doch zovelen als er door het Evangelie geroepen worden, die worden ernstiglijk geroepen. Want God betoont ernstiglijk en waarachtiglijk in Zijn Woord wat Hem aangenaam is, namelijk dat de geroepenen tot Hem komen. Hij belooft ook met ernst allen die tot Hem komen, en geloven, de rust der zielen en het eeuwige leven' (D.L. III/IV §8).

17. Wat is de Heere aangenaam?

Dat de geroepenen tot Hem komen.

18. Waarom draagt deze roeping geen vrucht?

Vanwege de hardheid van het hart.

19. Kan men de inwendige roeping tegenstaan?

Nee, deze roeping is krachtdadig en niet tegen te staan.

20. Wat is de inwendige roeping?

Een krachtdadige verandering van de mens.

21. Wat verandert daardoor?

Het verstand, de wil, de hartstochten en de wandel.

22. Wat leert ons dat de roeping door het Woord geschiedt?

Dat wij de middelen moeten gebruiken.

23. Stelt de uitwendige roeping ons verantwoordelijk?

Ja, er staat in de Spreuken: 'Dewijl Ik geroepen heb en gijlieden geweigerd hebt, Mijn hand uitgestrekt heb en er niemand was die opmerkte, en hebt al Mijn raad verworpen, en Mijn bestrafing niet gewild, zo zal Ik ook in ulieder verderf lachen; Ik zal spotten wanneer uw vreze komt. Wanneer uw vreze komt gelijk een verwoesting, en uw verderf aankomt als een wervelwind, wanneer u benauwdheid en angst overkomt, dan zullen zij tot Mij roepen, maar Ik zal niet antwoorden; zij zullen Mij vroeg zoeken, maar zullen Mij niet vinden' (Spr. 1:24-28).

24. Welke rijke troost ligt er in de inwendige roeping?

'Ik heb u bij uw naam geroepen, gij zijt Mijne' (Jes. 43:1b).